

ΑΠΑΞ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΚΓ'. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ, 1890. ΑΡΙΘ. 266.

Συνδρ. έτησ. έν Ελλάδι Δρ. Ι.
» » » Έξωτερικῶ φρ. 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Έξ Εδῶ Σταδίου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ Έφημερίς τῶν Παίδων ἄνευ προπληρωμῆς.

ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΒΩΚΙΓΓΑΜ.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ μίαν ἐπίσημον ἐξοδὸν τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας ἀπὸ τὸ ἀνά-

Τὸ Ἄνάκτορον Βώκιγγαμ εἶναι τὸ κυριώτερον ἀνάκτορον τῆς Βασιλίσσης ἐντὸς τῆς πόλεως τοῦ Λονδίνου. Ἡ βασιλίσα συνήθως τὸν χειμῶνα διαμένει ἐκεῖ, τὸ δὲ θέρος εἰς τὸ ἐξοχικὸν φρούριον Οὐίνδσορ, εἰς ὀλίγην ἀπόστα-

Τὸ Ἄνάκτορον Βώκιγγαμ.

κτορον Βώκιγγαμ ἐν Λονδίνω. Βλέπετε τὴν μεγάλην χρυσοῦν ἄμαξαν συρομένην ὑπὸ ἐξ ἵππων, ὀδηγουμένων ὑπὸ ἵπποκόμων πεζῶν· βλέπετε καὶ τὴν παράταξιν τῶν Ἐφίππων Σωματοφυλάκων, οἵτινες συνοδεύουσι τὴν βασιλικὴν ἄμαξαν εἰς τοιαύτας περιστάσεις.

οἰν ἀπὸ τὸ Λονδίνον ἐπὶ τοῦ Ταμέσεως ποταμοῦ.

— « Δίδαξόν με, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν διαταγμάτων σου, καὶ θέλω φυλάττει αὐτὴν μέχρι τέλους. Συνέτισόν με καὶ θέλω φυλάττει τὸν νόμον σου. » (Ψαλμ. ριθ'. 33).

ΜΥΡΤΙΣ

Λήγημα τοῦ πρώτου αἰῶνος μ. Χ.

(Συνέχεια)

Μόλις ἐπῆλθε τὸ σκότος τῆς νυκτὸς καὶ ὁ Κλεομένης ἐξῆλθε τῆς κρύπτης του. Ἡσθάνετο φοβεράν πείναν καὶ δίψαν, ἀλλὰ τὰ κτυπήματά του δὲν τὸν ἐπόνουν τόσο πολλὰ, ὅσον πρότερον. Ἄλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον πρωτίστως τὸν συνεκίνηε ἦτο ἡ χαροποιὰ σκέψις ὅτι ἠτοπάλιν ἐλευθέρου· ὁ κύριός του τὸν ἐνόμιζεν ἀποθαρμύμενον καὶ τώρα ἠδύνατο νὰ ζητήσῃ ἐντίμον ἐργασίαν καὶ νὰ ἐργασθῆ ὅπως εὖρη τὴν Μύρτιν καὶ ἐξαγοράσῃ καὶ αὐτῆς τὴν ἐλευθερίαν.

Ἐκλέγων λοιπὸν τοὺς στενωτέρους δρόμους καὶ ἀποφεύγων πάντα τυχαῖον διαβάτην, ὁ Κλεομένης ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὴν ἀγοράν ἐπὶ τέλους δὲ ἐφθάσεν εἰς μίαν γωνίαν, ὅπου ἦτο πανδοχεῖόν τι, ἐνθα ὄμιλος μονομάχων διεσκέδαζον τρώγοντες καὶ πίνοντες. Ὁ Κλεομένης διῆλθε τὸσον πλησίον εἰς αὐτούς, ὥστε εἰς ἐξ αὐτῶν ἐκτείνων τὸν βραχίονά του τυχαίως, προσέκρουσε πρὸς αὐτὸν εἰς τὸ σκότος,

— Μὰ τὸν Κάστορα! ποῖον καλὸν νοικοκύρην ἔχομεν ἐδῶ; » ἀνεφώνησεν ὁ μονομάχος, συλλαμβάνων τὸν Κλεομένην καὶ σύρων αὐτὸν πρὸς τὸ φῶς· « ποῖος εἶσαι σὺ καὶ ἐρχεσαι κοντὰ εἰς ἐντίμους μονομάχους; »

Ὁ Κλεομένης, ἂν καὶ ἠσθάνθη τρόμον τὸν ἐκύτταζε κατὰ πρόσωπον καὶ εἶπε θαρραλέως—

— Εἶμαι Ἕλλην καὶ ξένος ἐδῶ.

— «Εἶτε Ἕλλην εἶτε Ῥωμαῖος, μὰ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ Καίσαρος, ἐσὺ θὰ ἔκαμνες καλὸς μονομάχος,» εἶπεν ὁ ἀνὴρ θαυμάζων τὸ σύμμετρον ἀναστημά του.

Ὁ Κλεομένης φοβηθεὶς μήπως παρατηρήσουν τοὺς μάλωπας καὶ τὰς πληγὰς του καὶ ἐνόησαν ὅτι ἦτο δούλος δραπέτης, εἶπε μὲ βίαν!

— Κερδίζουσι χρήματα οἱ μονομάχοι;

Ὅλοι ἐξεκαρδίσθησαν γελῶντες μὲ τὴν ἐρώτησιν ταύτην. « Ἄμ τί, νομίζεις ὅτι γινόμεθα κτήνη καὶ θηρία ἀπλῶς διὰ τὴν δόξαν; »

— Ἦθελα καὶ ἐγὼ νὰ ἐκέρδιζα μερικὰ χρήματα, εἶπεν ὁ Κλεομένης μὲ κάποιον δισταγμὸν.

— Ὡστε θέλεις νὰ γίνῃς μονομάχος. Ἐ, εἶσαι παλληκάρη, ἀλλὰ πρέπει νὰ σοῦ εἰπῶ ὅτι εἰς τὸ ἀμφιθέατρον δὲν γίνονται χάριτες. Ὅποιουδήποτε λάχῃ νὰ ποτίσῃ τὴν ἀμμον μὲ τὸ αἷμά του, πρέπει νὰ τὸ κάμῃ ὡσάν νὰ ἐπρόκειτο νὰ κεράσῃ κρασί! Τέλος πάντων, τί λέγεις, παιδί μου; Ἐρχεσαι νὰ γίνῃς σύντροφός μας; Ὁ γυμνα-

στής μας θέλει ἀκόμη ἓνα ἢ δύο γεοσυλλέκτους.»

Ὁ Κλεομένης σκεφθεὶς ὀλίγον, εἶπεν ἀποφασιστικῶς, « Ἐχω μίαν ἀδελφὴν τὴν ὅποιαν θέλω νὰ ἀπολυτρώσω· μάλιστα μόνην φοράν ἤμπορεῖ ὁ ἀνθρώπος νὰ ἀποθάνῃ, καὶ ἴσως ἐλευθερώσω τὴν Μύρτιν πρὶν ἀποθάνω! »

— Εὖγε! εὖγε! ἐφώνησαν ὄλοι οἱ μονομάχοι, εἰσαι σωστὸ παλληκάρη! Κρασί ἐδῶ! Νὰ πῆ ἀπὸ τὸ κρασί τῶν μονομάχων, διὰ νὰ ἔχη καρδιά γερὴ καὶ χέρι δυνατὸ! Καὶ τοῦ ἔβαλαν ποτήριον οἴνου εἰς τὴν χεῖρα.

Ὁ Κλεομένης ἐπιεν ὀλίγον ἀλλὰ εὖρη τὸν οἶνον πολὺ ἄξυνόν· καὶ κατ' ἀρχὰς ἐφοβεῖτο νὰ τὸ ὀμολογήσῃ, μὴ τυχόν δυσαρεστήσῃ τοὺς νέους του φίλους, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἔλαθε θάρρος καὶ τοὺς ἠρώτησεν ἂν ἦναι δυνατὸν νὰ τοῦ δώσουν ὀλίγον ἄρτον καὶ σῦκα. Οἱ μονομάχοι ἀμέσως διέταξαν καὶ τοῦ τὰ ἔφεραν, καὶ ὁ Κλεομένης ἤρχισε νὰ τρώγῃ μὲ μεγάλην ὄρεξιν, ἀκροαζόμενος συγχρόνως καὶ τὴν συνομιλίαν τῶν νέων του φίλων.

Ἐπὶ τέλους οἱ μονομάχοι ἠγέρθησαν νὰ διαλυθῶσι, καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν εἶπεν εἰς τὸν ξενοδόχον νὰ ἀφήσῃ τὸν Κλεομένην νὰ κοιμηθῆ ἐκεῖ εἰς μίαν γωνίαν καὶ ὅτι τὸ πρωὶ θὰ ἔλθῃ νὰ τὸν παραλάβῃ. Ὁ ξενοδόχος συγκατένευσε ἀλλὰ τὸ πρωὶ, ὅταν ἐξύπνησεν ὁ Κλεομένης, τὸν διέταξε νὰ φύγῃ, λέγων ὅτι δὲν ἔχει ὄρεξιν νὰ φιλοξενῆ δούλους δραπέτας.

Ὁ Κλεομένης ἐταράχθη, ἀλλὰ δὲν ἔχασε τὸ θάρρος του καὶ ἀποτόμως ἀπεκρίθη,

— Εἶμαι Ἕλλην· πῶς τολμᾶς νὰ μὲ ἀποκαλίσῃς δούλον;

— Εἰσθε ὄλοι σας δούλοι· ἡ πατρίς σας εἶναι ὑπόδουλος εἰς ἡμᾶς, ὅπως καὶ ὄλος ὁ λοιπὸς κόσμος.

Ὁ Κλεομένης ἠθέλησε νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν λοιδορίαν ταύτην τοῦ ξενοδόχου, ἀλλὰ φοβηθεὶς μήπως ἐπιπλακῆ σοβαρῶς καὶ γίνῃ πάλιν δούλος, τῷ ἔστρεψε περιφρονητικῶς τὴν πλάτην καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὴν ὁδόν, διὰ νὰ ἀναμείνῃ τὸν φίλον του τὸν μονομάχον.

Ἄφου ἐπὶ τινα ὥραν ἐκύτταζε τοὺς διαβαίνοντας, παρετήρησε κόρην τινα ἢ ὅποια ἤρχετο προσεκτικῶς ψηλαφῶσα τὸν τοῖχον. Ὁ Κλεομένης τότε εἶδεν ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἦσαν κλειστοὶ καὶ ἀνθρώπος τις ἐφώνησεν εἰς μίαν γυναῖκα, ἥτις ἤλαυνεν ὄνον φορτωμένον· «Πρόσεχε τὴν τυφλήν!» Ἄλλ' ἡ γυνὴ δὲν ἐπρόσεξεν καὶ ὁ Κλεομένης ἔρρηξας μόλις ἔσωσε τὴν τυφλήν κόρην ἀπὸ τοῦ νὰ καταπλακωθῆ.

— Σὲ εὐχαριστῶ, εἶπεν ἡ κόρη, ἀνοίξασα τοὺς

ὄφθαλμούς της, ὅτινες ἦσαν ὠραῖοι μὲν, ἀλλ' οὐδὲν εἶδον.

— Δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξέρχουσαι μόνη, εἶπεν ὁ Κλεομένης, καὶ παρατηρῶν ὅτι ἐκράτει καλᾶθιον ἐπρόσθεσεν· «Ἄφησε νὰ σὲ ὀδηγήσω ἐκεῖ ὅπου πηγαίνης καὶ νὰ βαστάσω τὸ καλᾶθιον.»

— «Ὅχι, ὄχι, δὲν εἶναι βαρὺ καὶ θέλω μόνη μου νὰ τὸ κρατήσω· ἀλλ' ἰάν εὐκαιρῆς καὶ θέλης νὰ μὲ ὀδηγήσης, θὰ σοῦ ἦμαι εὐγνώμων.»

Ὁ Κλεομένης τὴν ἔλαβεν ἀπὸ τὴν χεῖρα καὶ οἱ δύο ἤρχισαν νὰ διέρχωνται τὰ πλήθη· Διήληθον τὸν ἕνα δρόμον μετὰ τὸν ἄλλον, ἕως οὗ ἔφθασαν εἰς τὴν στρατιωτικὴν συνοικίαν.

Ἐμπροσθεν μιᾶς οἰκίας ἵστατο στρατιώτης φρουρός, καὶ ἐκεῖ ἕσταμάτησεν ἡ τυφλὴ κόρη· Στραφεῖσα τότε πρὸς τὸν Κλεομένην τῷ εἶπε μὲ γλυκεῖαν φωνήν· «Ἐγὼ δὲν ἤμπορῶ νὰ σὲ ἀνταμείψω, ἀλλ' ὁ Κύριος θὰ σὲ ἀνταμείψῃ εἰς τὴν ἡμέραν τῆς παρουσίας Αὐτοῦ!» καὶ εἰσελθοῦσα εἰς τὴν θύραν ἐγένετο ἀφαντος.

Ὁ Κλεομένης ἕσταθῆ ἐπὶ τινὰς στιγμὰς, θεωρῶν τὴν οἰκίαν καὶ τὸν φρουρόν, καὶ ἀπορῶν ποῖος τάχα ἄθεσμος νὰ ἐφυλάττετο ἐκεῖ.

Ἀλλὰ γνωρίζων ὅτι εἰς πάντα Ῥωμαῖον φρουρόν ἦτο ἀπηγορευμένον εἰς συνομιλήσῃ μὲ οἰονδᾶποτε, ἐπὶ τέλους ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν καὶ ἐπέστρεψε διὰ νὰ ἀνταμώσῃ τὸν φίλον του τὸν μονομάχον. Καὶ πράγματι μόλις ἔφθασεν εἰς τὸ πανδοχεῖον, εἶδε τὸν μονομάχον ἐρχόμενον, καὶ ἔτρεξε νὰ τὸν προῦπαντήσῃ.

— Ἐφαγες, παιδί μου; ἠρώτησεν ὁ μονομάχος, κτυπῶν αὐτὸν εἰς τὸν ὦμον φιλικῶς.

— Ἀκόμη, ἀπήντησεν ὁ Κλεομένης, δὲν εἶχα οὔτε σῦκα οὔτε χρήματα.

— Σῦκα! μπά! εἶπεν ὁ μονομάχος περιφροντικῶς καὶ κτυπῶν ἐπὶ τινος τραπέζης ἐφώναξε μὲ στενωρεῖαν φωνήν· «Φέρε μας κρέας ἐδῶ! καὶ γρήγορα, εἰδὲ μὴ θὰ σὲ φάγω ζωντανόν, κύρ μάγειρε!

Ὁ μάγειρος ἔφερε ταχέως τὸ κρέας καὶ ὁ μονομάχος ἤρχισε νὰ τρώγῃ μὲ μεγάλην ὄρεξιν, ἀλλ' ὁ Κλεομένης δὲν ἠδύνατο νὰ φάγῃ τοιοῦτον ἀψητον φαγητόν μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν. Ὁ μονομάχος, παρατηρήσας τοῦτο, τῷ λέγει,

— Ἄ, παλληκαρά μου, δὲν θὰ γίνης καλὸς μονομάχος, ἀν δὲν μάθης νὰ τρώγῃς τοῦ μονομάχου τὸ φαγητόν. Ἀλλὰ ἔλα τώρα, νὰ ὑπάγωμεν εἰς τὸ γυμναστήριόν μας»

Καὶ οὕτως εἰπὼν, ἐσηκώθη καὶ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ Κλεομένου ἤρχισε νὰ διασχίζῃ τὸ πλῆθος. Τὸ γυμναστήριον τῶν μονομάχων δὲν ἀπέχετο πολὺ, καὶ μετ' ὀλίγον ὁ Κλεομένης παρουσιάσθη

πρὸς τὸν γυμναστήν, ὁ ὁποῖος τὸν ἐξήτασε καὶ τοῦ εἶπε νὰ σταθῇ κατὰ μέρος νὰ ἴδῃ τοὺς μονομάχους ἀσκουμένους εἰς τὴν χρῆσιν τῶν διαφόρων ὄπλων—τῆς τριαινῆς καὶ τοῦ δικτύου, τῶν ξιφῶν, τῶν δοράτων, τῶν βοπάλων κτλ. Ὁ γυμναστής, ὅστις καὶ αὐτὸς ἦτο ἀπόστρατος μονομάχος, ἐγύμναζε κατὰ ζεύγη τοὺς ἀνδρας του, φωνάζων εἰς ἕκαστον πότε νὰ ἐπιτεθῆ, πότε νὰ ἀμυνθῆ, κτλ.

Ἄλλ' εἰς τὸν νοῦν τοῦ Κλεομένου, ἐνῶ εἶλεπε ταῦτα, ἤρχοντο πάλιν οἱ λόγοι τῆς τυφλῆς κόρης— «Ὁ Κύριος θὰ σὲ ἀνταμείψῃ,»—καὶ ἠπόρετ'· «Ἀμοιβὴν δὲν θέλω, ἀλλὰ ποῖος τάχα νὰ ἦναι αὐτὸς ὁ Κύριος;»

Διὰ τοῦτο καὶ ὅταν ἐτελείωσαν ὅλοι αἱ ἀσκήσεις τῆς ἡμέρας καὶ ἀφοῦ συνέφαγε καὶ πάλιν μετὰ τοὺς νέους του φίλους, ἀπεχώρησε κατὰ μόναν σκεπτόμενος καὶ περιπατῶν. Χωρὶς δὲ νὰ ἤξεύρῃ καὶ ὁ ἴδιος καλὰ ποῦ διευθύνετο, εὐρέθη πάλιν ἔμπροσθεν τῆς ἰδίας ἐκείνης οἰκίας ὅπου εἶχε φέρεται τὴν τυφλὴν κόρην τὸ πρᾶϊ, καὶ ὅπου ἀκόμη ἵστατο ὁ Ῥωμαῖος σκοπός.

Ἡ θύρα ἦτο ἤδη ἀνοικτὴ καὶ ὁ Κλεομένης παρετήρησεν ὅτι ἡ εἰσόδος καὶ τὸ ἄτριον ἦσαν πολὺ ἀπλᾶ καὶ ἄκοσμα. Διὸ καὶ πολὺ ἠπόρησεν, ὅτε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν φορεῖόν τι ἕσταμάτησεν ἔμπροσθεν τῆς εἰσόδου καὶ κυρία τις πολυτελεστάτη καταβάσα τοῦ φορεῖου εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν, ἀκολουθουμένη ὑπὸ δούλης θεραπαινίδος.

— Πρέπει νὰ ἦναι μέγας ἀνὴρ φυλακισμένος, ἐδῶ, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Κλεομένης· τί ἄραγε νὰ διέπραξε;

Μετ' ὀλίγας στιγμὰς δύο ἄλλοι ἄνθρωποι ἔφθασαν περὶ καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν μὲ τρόπον δειλόν· αὐτοὶ ὅμως δὲν ἐφαίνοντο νὰ ἦσαν εὐκατάστατοι ἄνθρωποι. Μετ' ὀλίγον καὶ ἄλλοι, ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, εἰσῆλθον καὶ αὐτοὶ, χωρὶς ὁ φρουρός νὰ κάμῃ παρατήρησιν εἰς οὐδένα. Ὁ Κλεομένης ἤρχισε νὰ σκέπτεται νὰ εἰσέλθῃ καὶ αὐτός, ἀλλ' αἴφνης εἶδε παραπέτασμα ἀπλωθὲν ἐντὸς τῆς εἰσόδου οὕτως ὥστε νὰ μὴ φαίνεται τὸ ἄτριον ἔξωθεν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. Ἀπεφάσισε λοιπὸν νὰ ἀποσυρθῆ· ἀλλὰ πρὶν φύγῃ, παρετήρησε προσεκτικῶς τὸ φορεῖον τῆς κυρίας ἐκείνης, τὸ ὁποῖον τὴν ἐπερίμενεν ἔξωθεν τῆς θύρας. Τὰ παρὰ θύρα τοῦ φορεῖου ἔφερον μεταξωτὰ παραπετάσματα κεντημένα μὲ ἔργυρον καὶ φέροντα τὸ αὐτοκρατορικὸν οἰκόσημον τοῦ Νέρωνος.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΕΛΚΥΘΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΝΑΔΑ.

Τώρα δπου είναι άκόμη χιόνια και πά-
γοι εις πλείστας χώρας του κόσμου, θα

έπάνω εις τὸ χιόνι, καθήμενοι εις ἑλκυ-
θρα, ὁποῖα βλέπετε εις τὰς δύο προκε-
μένας εἰκόνας. Τὰ ἑλκυθρα ταῦτα, ἅτινα
λέγονται **τοδόγανα**, κατὰ πρῶτον ἦσαν ἐν
χρῆσει μεταξὺ τῶν ἀγρίων Ἀμερικανῶν

« Ἀνήφορος I »

σας περιγράψω μὲ ὀλίγας λέξεις εἶδος τι
διασκεδάσεως ἐπάνω εις τὸ χιόνι, πολὺ
σύνθηες εις τὴν βόρειον Ἀμερικὴν, ἰδίως
εις τὸ Καναδά. Ἡ διασκεδάσις αὕτη συνί-
σταται εις τὸ νὰ γλιστροῦν τὸν κατήφορον

αὐτοχθόνων καὶ πρὸς διασκεδάσιν καὶ
πρὸς πρακτικὴν τῶν εὐκολιῶν. Ἀπὸ τοὺς
αὐτόχθονας λοιπὸν οἱ σημερινοὶ Ἀμερι-
κανοὶ ἔμαθον τὸ **τοδόγαν** καὶ τὴν χρῆσίν
του· καὶ παρ' αὐτοῖς εἶναι μία ἀπὸ τὰς

κυριώτερας διασκεδάσεις τοῦ χειμῶνος διὰ τὴν νεολαίαν.

Τὸ **τοβόγανον** κατασκευάζεται ἀπὸ φλοιδὸν μεγάλου δένδρου, συνήθως τῆς ἐλάτης. Ἄφου εὔρουν κατάλληλον καὶ ὀλόκληρον

ἢ χιῶν μένει διαρκῶς ἐπὶ τέσσαρας ἢ πέντε μῆνας, ἅμα ἀρχίσῃ ὁ χειμῶν, κατασκευάζουν τεχνητὰς κατωφερείας ἀπὸ χιῶνα διὰ τὰ **τοβόγανα**. Πᾶσα τοιαύτη κατωφέρεια θὰ ἔχη μῆκος τοῦλάχιστον 200

« Κατήφορος ! »

τεμάχιον φλοιοῦ, τὸ μαλακώνουν εἰς θερμὸν ὕδωρ· τότε τὸ λιγύζουν ὥπως θέλουν, καὶ ἀφού τὸ στερεώσουν μὲ ξύλα καὶ σχοινία, τὸ ἀφήνουν νὰ ξηρανθῇ, καὶ τότε πλέον διατηρεῖ τὸ αὐτὸ σχῆμα ὁ φλοιός.

Εἰς ὅλας τὰς πόλεις τοῦ Καναδά, ὅπου

μέτρων, καὶ θὰ διαιρῆται κατὰ μῆκος εἰς δύο· τὸ ἐν ἡμῶν εἶναι διὰ νὰ καταβαίνουν τὰ τοβόγανα, τὸ ἄλλο διὰ νὰ ἀναβαίνουν.

Ἔτσι βλέπετε καὶ εἰς τὰς δύο προκειμένας εἰκόνας, τὰ δύο ἀδελφάκια ἀναβαίνουν περὶ σύροντες τὰ **τοβόγανά** των,

ἕως ὅτου φθάσουν εἰς τὴν κορυφὴν. Ἐκεῖ εἰσέρχονται εἰς τὸ ἄλλο διαμέρισμα, καὶ κάθονται εἰς τὸ τοβόγανον, ἢ ἀδελφῆ ἐμ-
πρὸς καὶ ὁ ἀδελφὸς ὀπισθεν, Ὁ ἀδελφὸς δίδει μίαν καλὴν σπρωξιάν, καὶ τὸ τοβό-
γανον ἀρχίζει νὰ καταβαίνει. Ὁ ἀδελφὸς μὲ
τὸ δεξιὸν τοῦ πόδι κυβερνᾷ τὸ τοβόγανον,
ὡσάν μὲ πηδάλιον. Τὸ τοβόγανον μετ' ὀλί-
γα δευτερόλεπτα δὲν καταβαίνει πλέον
ἀπλῶς πρὸς κυριολεκτικῶς τὸν κατήφο-
ρον, καὶ ὁποῖος ἐπιβάτης δὲν ἦναι συνει-
θισμένος, ζαλιζεται ἀπὸ τὴν ἀστραπιαίαν
ταχύτητα μὲ τὴν ὁποίαν ταξιδεύει.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΡΙΝΙΑΡΙΔΕΣ.

— Οὐφ! τί νταραβέρια ἔχει αὐτὸς ὁ κό-
σμος! ἐμβουρικουρίζεν ἕνας γερο-βάτραχος μίαν
ἡμέρα, ὅπου ἐκάθητο κοντὰ εἰς μίαν λίμνην.
«Δὲν ἀκούεις αὐταῖς τῆς χήναις, πῶς φωνά-
ζουν καὶ συρίζουν! Γιατί νὰ φωνάζουν ἔτσι;»

— «Ἐ! χάρι' γούστου! τοῦ λέγει ἕνα πον-
τικᾶκι, ὅπου ἠλιζάετο ἐκεῖ κοντὰ.

— Μὰ καὶ αὐτοὶ οἱ τζίντζιφοι, ποῦ μᾶς ξε-
κουφαίνουν μὲ αὐτὸ τὸ αἰώνιον των τζιζιζι, τί
θελοῦν καὶ τὸ κάνουν; δὲν ἔμπορῶ νὰ ἐννοήσω
γιατί!

— «Ἐ! εἶναι χαρούμενοι βλέπετε, καὶ δὲν
ἔμπορῶν νὰ μὴ τραγουδήσουν, λέγει τὸ πον-
τικᾶκι.

— «Ἄμ», τὸ βράδου πάλι, ποῦ θάχωμε καὶ
τὴν κυρὰ κουκουβάγια, καὶ δὲν θὰ μᾶς ἀφίνει
νὰ κοιμηθούμε μὲ τὸ χροῦ! χροῦ! χροῦ! τῆς;
Γιατί; δὲν μοῦ λές τὸ γιατί;

— «Ἐ, ἡ κακομοῖρα αὐτὴν τῆ μουσικῆ
ἔξερει καὶ αὐτὴ τῆς ἀρέσει, λέγει τὸ ποντικᾶκι.

— Οὐφ καὶ σύ! γιὰ ὄλους βρίσκεις κάποια
πρόφασιν καὶ προσπαθεῖς νὰ τοὺς δικαιολογή-
σης. Πές πῶς δὲν ἔξερεις ὄλων διόλου μουσι-
κῆ, καὶ ἔτσι σοῦ ἀρέσουν αὐτὰ τὰ φοβερὰ
ἀγκυρισμάτα! »

— Νὰ σοῦ εἰπῶ, βάτραχέ μου, λέγει τὸ
ποντικᾶκι, «κανενὸς ἀπ' αὐτῶν τὸ ἔγκρισμα
δὲν μοῦ πολυαρέσει, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἰδέαν μου
δὲν ὑπάρχει χαιρότερο πρᾶγμα νὰ ἀκούῃ κα-
νεὶς ἀπὸ τὸ ἀγκυρισμὰ τοῦ βατράχου! »

•Ο μῦθος δηλοῦ.

Ο ΠΑΝΤΕΠΟΠΤΗΣ ΟΦΘΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ Η ΜΕΛΑΙΟΥΣΑ ΑΝΤΑΠΟΔΟΣΙΣ.

(Ἔμμετροι μεταφράσεις Α. Ζ.)

Ἐπάρχει ὀφθαλμὸς ὄρων τὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων
Μὲ ἀκριβῆ καὶ δίκαιον διαπερῶντα τρόπον.
Ὅλοι αἱ γνῶμ' αἱ φανεραὶ καὶ αἱ κρυφαὶ ἐκείναι
Γυμναὶ ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ πανθ' ὄραντος εἶναι,
Βλέπει ὅσον ὀλίγιστον ἢ πλάνη καὶ ἂν θόλῳν,
Βλέπει ποῦ ἢ ἄλθθεια αὐτοῦ ἐλάμπει μόνη,
Καὶ διακρίνει εὐκρινῶς μετ' ἔρου ἐλαχίστου
Ποῦ καὶ πῶς παρεκκλίνονεν τοῦ λόγου, τῆς βουλῆς του,
Πομπῶδες λέξεις, λογικαὶ ἐνώπιόν Του πλάτου*
Τὰ ψεύδη τῆς ἀλήθειαν δὲν δύνανται νὰ κρύπτουν.
Μῆτε προφάσεις μάταιαι νὰ δικαιολογῶσι
Διὰ δογμάτων ἀληθῶν ἴπραξις αἰσχροῦς τολμῶσι.
Ἄπ' ἔμπροσθεν τοῦ αὐστηροῦ καὶ τοῦ δίκαιου πόσοι,
Πόσοι σωραὶ προφάσεων δὲν θ' ἀκωρυφθῶσιν!
Καὶ πόσοι δὲν θ' ἀφαιρεθοῦν δογμάτων καὶ κανόνων,
Θὰ μείνῃ δ' ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ἀγάπη μόνον!
Μὲ θεῖαν συγκατάθεσιν ὅμως πρὸς τὰς μικράς μας
Δυνάμεις αἱ βουλαὶ αὐτοῦ δὲν εἶν' ὡς τὰς βουλὰς μας,
Εἶναι ἡμέρα φλογερὰ ὅποτε τράμοι πόσοι
Καὶ ἡ χρυσὴ ἀλήθεια καὶ ἡ πλάνη θὰ φανῶσιν.
Καὶ τότε τίς θὰ ἐγερθῆ ἐν μέσῳ τῶν ἐνδόξων,
Νὰ λέγῃ «ἐγὼ δίκαιος, καὶ δὲν ἐκ τῶν κακοδόξων;»
Ὅπόταν πᾶσα χαιρούσα ψυχὴ θέλει καλύψει
Τὸ πρόσωπον, καὶ θριαμβῶν μόνη ἢ χάρις εἴη,
Τῶν οὐρανίων δ' ὁ χορὸς κοινῇ ὁδῶν θὰ φάλλῃ,
Θάνατι τὸ θέρος τοῦ Θεοῦ, θάναθ' ἢ χαρὰ μεγάλη
Δι' ὅσους τὴν ἀλήθειαν νῦν ταπεινῶς ζητοῦν.
Καὶ πράττοντες τὸ θέλημα τὴν ὁδῶν Του ποθοῦν.

ΠΕΡΙ ΦΕΛΛΟΥ.

Ὁ φελλὸς εἶναι ὁ φλοιὸς, καὶ οὐχὶ τὸ ξύλον,
τῆς φελλώδους δρυὸς τῆς Ἰσπανίας καὶ Πορτο-
γαλλίας. Ἡ ἀφαίρεσις τοῦ φλοιοῦ δὲν βλάπτει
τὸ δένδρον, ἀλλ' ἀπαιτεῖται χρονικὸν διάστημα
6—8 ἐτῶν διὰ νὰ ξαναγίνη πάλιν ὁ φλοιὸς ἐπά-
νω εἰς τὸ γυμνωθὲν δένδρον.

Ἀφοῦ ἀφαιρέσουν τὸν φελλὸν ἀπὸ τὸ δένδρον,
τὸν ὑποβάλλουν εἰς ζέοντα ἀτμόν, πρὶν τὸν κό-
ψουν. Τότε κόπτουν φελλοὺς διὰ φιάλας, ὄλων
τῶν εἰδῶν καὶ μεγεθῶν, καὶ διὰ πᾶν ἄλλο ἀντι-
κείμενον ὅπου χρειάζεται φελλόν. Τὰ ροκανίδια
ἢ τρίμματα τοῦ φελλοῦ πρότερον ἐθεωροῦντο ὡς
ἄχρηστα καὶ ἐκαίοντο, ἀλλὰ τῶρα εὐρέθησαν
πολύ χρήσιμα. Τὰ μεταχειρίζονται οἱ ἐργολάβοι
ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ διὰ ἐσωτερικὸν γέμισμα
τῆς στέγης, διότι οὕτω σχηματίζεται ἀδιάβρο-
χος στέγη. Τὰ μεταχειρίζονται οἱ κατασκευα-
σταὶ τῶν Ἀμερικανικῶν ἀμαξῶν τοῦ σιδηροδρό-
μου, ὡς παραγέμισμα τοῦ πατώματος καὶ τῆς
στέγης τῶν ἀμαξῶν διότι οὕτω ἀποπνίγεται ὁ
κρότος τῶν τροχῶν ὑπὸ τὸ πάτωμα, καὶ ἀπο-
κλείεται ἡ θερμότης τοῦ ἡλίου ἀπὸ τοῦ νὰ εἰσ-
έλθῃ διὰ τῆς στέγης.

Εἰς τὰς τέχνας τὴν σήμερον δὲν ἐφευρίσκονται νέαι ἔλαι οὐδὲ σκέψις γίνεται τόσον περὶ νέων ἐφευρέσεων, ὅσον περὶ τῆς χρησιμοποίησεως ὧλων τῶν ἀπομειναρίων τῆς μιᾶς τέχνης εἰς ἄλλην τέχνην ἢ ἐργασίαν. Καὶ τοῦτο δὲν κατενοήθη ἀκόμη εἰς τὸν τόπον μας, οὐδὲ πρέπει νὰ περιμένωμεν νὰ πλουτίσωμεν ὡς ἔθνος ἐνόσω δὲν ἐφαρμόσωμεν εἰς τὰς τέχνας καὶ τὴν βιομηχανίαν μας τὴν ἀρχὴν ταύτην τῆς γενικῆς χρησιμοποίησεως ὧλων τῶν ἀπομειναρίων μας.

ΜΟΥΣΙΚΑ ΚΙΒΩΤΙΑ

Εἰς τὴν Γενεὴν τῆς Ἑλβετίας μία ἀπὸ τὰς κυριωτέρας βιομηχανίας εἶναι ἡ τῶν μικρῶν μουσικῶν κιβωτίων ἢ ὀργανέττων. Χιλιάδες ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδιῶν ἐργάζονται εἰς τὰ ἐργοστάσια τῶν παιγιδίων τούτων. Κύριός τις ὅστις ἐπισκέφθη ἐν τῶν ἐργοστασίων τούτων, λέγει ὅτι ὅταν ἐκρέμασε τὸν πλόν του εἰς ἐν καρφίον, ἀμέσως ἤκουσε μίαν μελωδίαν προερχομένην ἀπὸ τὸ καρφίον. Ὅταν ἐστήσε τὴν ράβδον του εἰς μίαν θήκην, ἡ θήκη ἤρχισε νὰ ἐκδίδῃ μελωδίαν. Ἐκάθησε εἰς κάθισμα καὶ τὸ κάθισμα ἐπαίξεν ἓνα κομμάτι! Ἐγραψε τὸ ὄνομά του εἰς τὸ βιβλίον τῶν ἐπισκέψεων, καὶ καθὼς ἐβούτισε τὴν πέναν εἰς τὸ μελανοδοχεῖον, τὸ μελανοδοχεῖον ἤρχισε νὰ ἀνακρούῃ ἐμβατήριόν τι! Ἀναχωρήσας ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον, ἵππηγε νὰ γευματίσῃ προσκληθεὶς ὑπὸ φίλου του τινός. Ἐνῶ ἐκάθηντο εἰς τὴν τράπεζαν, ἡ οἰκοδέσποινα ἐσήκωσε μίαν πιάταν μὲ λά-

χανα, καὶ τὴν ἐπρόσφερεν εἰς τοὺς ἄλλους συνδαιτυμόνας κατὰ σειρὰν· καὶ ἡ πιάτα ἐπαίξε διάφορα ἐκλεκτὰ τεμάχια ἐνόσω ἦτο εἰς κίνησιν! Εἰς ὅλα ταῦτα τὰ περιστατικά, ὑπῆρχον μικρὰ μικρὰ ὄργανα κεκρυμμένα ἐντὸς τῶν ῥηθέντων ἀντικειμένων οὕτως ὥστε ἅμα τὰ ἤγγιζε κανεῖς, τὰ ὄργανα ἐτίθεντο εἰς κίνησιν καὶ ἤρχιζον νὰ παίζου. Τὴν κατασκευὴν τῶν ὀργάνων τούτων θὰ περιγράψωμεν εἰς ἄλλο φύλλον.

ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΖΕΤΑΙ ΤΙΣ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗΝ

Πρέπει νὰ τὴν ἀγαπῶσκαμεν, νὰ τὴν σπουδάσωμεν, καὶ τὴν ὑπακούωμεν.

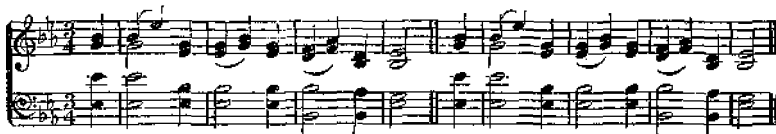
- Πῶς νὰ τὴν ἀγαπῶσκαμεν;
- 1) Ὁλόκληρον καὶ κατὰ σειρὰν ἀρχίζοντες ἀπὸ τὴν Γένεσιν καὶ τελειώνοντες μὲ τὴν Ἀποκάλυψιν.
  - 2) Μάλιστα τὰ μέρη, ὅπου λέγεται ὁ τρόπος κατὰ τὸν ὅποιον πρέπει νὰ ζῶμεν καὶ νὰ σωθῶμεν.
  - 3) Πᾶσαν ἡμέραν.
  - 4) Μὲ ζέαν, μὲ σέψιν καὶ μὲ σέβας ὡς τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Πῶς νὰ τὴν σπουδάσωμεν;

- 1) Ἀποσιθίζοντες τὰ ἐκλεκτότερα μέρη τῆς.
- 2) Συγκρίνοντες τὰ διάφορα τῆς μέρη.
- 3) Μὲ προσευχὴν εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὴν βῆθειαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Πρὸς ποῖον σκοπὸν πρέπει νὰ ἀγαπῶσκαται καὶ σπουδάζηται.

- 1) Διὰ νὰ τὴν ὑπακούωμεν.
- 2) Διὰ νὰ γεινώμεν ὡς ὁ Χριστός.
- 3) Διὰ νὰ νικήσωμεν τὰ σφάλματά μας.
- 4) Διὰ νὰ κάμνωμεν καλὸν εἰς τοὺς ἄλλους.
- 5) Διὰ νὰ γινώμεθα ἡμεῖς καλλίτεροι πᾶσαν ἡμέραν.
- 6) Διὰ νὰ προετοιμασθῶμεν διὰ τὸν θάνατον καὶ τὴν αἰωνιότητα.

1. Ψυ- χή μ', ἐ-γέρ-θητ' ἐ- λα- ρῶς Καὶ ὡς ὁ ἡ- λι- ος πι- στῶς

Κα- θή- κόν σου τὸ τακ- τικόν Πρά- ξον τὸ καθ- η- με- ρι- κόν.

ΥΜΝΟΣ ΠΡΩΪΝΟΣ

1. Ψυχὴ μ', ἐγέρθητ' ἑλαρῶς,
Καὶ ὡς ὁ ἥλιος πιστῶς
Καθῆκόν σου τὸ τακτικόν
Πράξον τὸ καθημερινόν.

2. Τὴν ὀκνηρίαν σου μακρὰν
Ἐκείνατον, καὶ μὲ χαρὰν
Πρόσφερε ταύτην τὴν εὐχὴν,
Θυσίαν σου τὴν πρωτὴν.

3. Ὁ Πάτερ, σὲ δοξολογῶ
ἐκ' εὐχαριστῶς Ἐυχαριστῶ
Ἐὖ καὶ ἀνάπαυσιν νυκτὸς
ἐμ' ἐχάρισας, εὖ καὶ τὸ φῶς.

4. Ἐτὰ πταίσματά μου τὰ κελλά,
Ἐτὰ κάθη μου τὰ πατηλά,
Ἐδιάλυσον ὡς ὄρθσον Σὺ,
Ἐὖ ὡς ὀμίχλην τὸ πρῶτ.

5. ἘΑφιερούμα: νῦν εἰς Σέ,
Ἐτὸ Πνεῦμα Σου δὸς εἰς ἐμέ·
ἘΠάντοτε δε, μὲ ὀδηγῆ,
ἘΦυλάττη καὶ παρηγορῆ.

ΠΑΝΘΥΣΜΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Κίνα	405,000,000
Άγγλία και άγγλικαί άποικιαί κτλ	409,000,000
Ρωσία	68,000,000
Γαλλία και άποικιαί	68,000,000
Ηνωμένα Πολιτεία	61,000,000
Γερμανία	47,500,000
Ιαπωνία	38,500,000
Αυστρία	38,000,000
Ιταλία	30,000,000
Κόγγο	27,000,000
Τουρκία	24,000,000
Ισπανία	17,500,000
Βραζιλία	12,500,000
Κορέα	11,000,000
Μεξικόν	10,700,000
Πορτογαλλία και άποικιαί της	9,300,000
Μαρόκκον	8,000,000
Περσία	7,000,000
Σιάμ	7,000,000
Βέλγιον	6,000,000
Ρουμανία	5,800,000
Σουηδία	4,900,000
Όλλανδία	4,500,000
Άργεντινή Δημ.	3,900,000
Κολομβία	3,800,000
Περου	3,500,000
Έλβετία	3,000,000
Κεντρική Άμερική	3,000,000
Χιλή	2,600,000
Έλλάς	2,187,000
Δανία	2,200,000
Σερβία	2,015,000
Νορβηγία	2,000,000
Βενεζουέλα	2,200,000
Λιθέρια	1,400,000
Βοσνία και Έρζεγοβίνη	1,400,000
Μαυροβούνιον	250,000
Ουρουγουάη	600,000

ΠΟΙΚΙΛΑ

—Τό μεγαλύτερον Πανεπιστήμιον του κόσμου είναι τό του Όξφορντ, έν Άγγλία.

—Η μεγαλύτερα έκτασις γλυκών υδάτων είναι ή Δίμνη Σουπήριον, εις τας Ηνωμένας Πολιτείας. Αυτή έχει μήκος 400 μιλίων, μέγιστον πλάτος 160 μιλίων, επιφάνειαν δέ 32,000 τετραγωνικών μιλίων. Τό κατά μέσον θρον βάθος της είναι 1200 ποδών, τό δέ μέγιστον βάθος λέγεται ότι είναι 5400 ποδών. Η επιφάνεια της λίμνης ταύτης κείται 535 πόδας ύπερ την επιφάνειαν της θαλάσσης.

—Τό μέγιστον ύψαισιον είναι τό Ποποκάτεπλ (—Καπανοβούνι), τό όποσον κείται 35 μίλια ΝΔ της Πουέβλο, έν Μεξικώ. Υψούται 18,784 πόδας ύπερ την επιφάνειαν της θαλάσσης και έχει κρατήρα 3 μιλίων την περιφέρειαν και 1000 ποδών τό βάθος!

ΕΠΙΣΕ: Επί τά τρέψιμον Άγγλικήσ πόδας επί μέτρα κείται τά υποσημασμένα τινά αριθμόν τω αριθμώ δια τού 3998. Διά τά τρέψιμον Άγγλικά μίλια εις χιλιμέτρα, κείται τά πολλαπλασιασόμεν τον αριθμόν τών μιλίων δια τού 1.60512.

— Η μεγαλύτερα κρεμαστή γέφυρα του κόσμου είναι ή μεταξύ Νέας Υόρκης και Βρούκλιν.

Τό κεντρικόν της τόνον έχει μήκος 1592 1/4 ποδών, ή δέ δλη γέφυρα 5,989 ποδών.

— Η Κασπία θάλασσα έχει μέγιστον μήκος 760 μιλίων, μέγιστον πλάτος 270 μιλίων, και έκτασιν 18,000 τετραγωνικών μιλίων.

— Ο Όβελίσκος της Καρνάκ, έν Αίγυπτω, είναι ο ύψηλότερος μόνόλιθος του κόσμου. Η Καρνάκ κείται επί της ανατολικής όχθης του Νείλου, πλησίον της Λουξώρ, και κατέχει μέρος της τοποθεσίας τών αρχαίων Θησών.

Ο Όβαλισκος έχει μήκος 122 ποδών, και ζυγίζει 400 τόνους.

— Η μεγαλύτερα Βιβλιοθήκη του κόσμου είναι ή Εθνική Βιβλιοθήκη τών Παρισίων, ίδρυθείσα ύπό Λουδοβίκου του ΙΑ'. Έμπεριέχει 1,400,000 τόμους, 300,000 φυλλάδια, 170,000 χειρόγραφα, 300,000 χάρτας, και 150,000 περιλαμβάται και μετάλλια. Η συλλογή τών εικονογραφιών περιλαμβάνει άνευ τών 1,300,000 έμπεριεχομένων εις 10,000 περίπου τόμους.

— Τό μεγαλύτερον τεΐχος του κόσμου είναι τό Σινικόν (Κινεζικόν), κτισθέν ύπό του πρώτου Αυτοκράτορος της δυναστείας Τσί, περί τό 220 π. Χ., ως προμαχών κατά τών Ταρτάρων. Έχει μήκος 1250 μιλίων, ύψος 20 ποδών, πλάτος κατά μέν την βάση 25 ποδών κατά δέ τό ύψος 14 π.

Αί Σανδουέχαι νήσοι, κείμεναι εις τόν Εθιρηνικόν Ωκεανόν, εις απόστασιν 1200 μιλίων από τόν Άγιον Φραγκίσκον, είχαν κατά τό 1832 πληθυσμόν 130,000, σχεδόν όλων αυτόχθόνων. Την σημερινήν έχουν μόνον 85,000, έξ ών αι 40,000 είναι έντόπιοι, 25,000 Κινέζοι, 10,000 Πορτογάλλοι 4,000 Ιαπωνοί, 2,500 Άμερικανοί, κτλ. Οι Ήθαγενείς εκλείπτουσι μέ φοβεράν ταχύτητα ή έτησια έλάττωσις του αριθμού άνέρχεται εις 6,000, και μετ' όλγων θα εξαφανισθούν έντελώς. Και όμως μέ δλην αυτήν την έλάττωσιν του πληθυσμού, τό εξαγωγικόν έμπόριον τών νήσων τούτων ηύξησεν από 1,750,000 φρ. τό έτος 1832, εις 45,000,000 φρ. κατά τό 1888. Τά κυριώτερα είδη της εξαγωγής ταύτης είναι ζάχαρις και όρούσιον.

— Η πόλις της Νέας Υόρκης έχει 600 Κυριακά Σχολεία, εις τά όποια συγχάζουν κατά Κυριακήν 187,000 παιδια και κοράσια. Η Φιλαδέλφεια 616 Κ. Σχολ. μέ 135,802 μαθητάς.

— Η Γραφή είναι ήδη μεταφρασμένη εις τας γλώσσας τών έννέα δεκάτων του πληθυσμού της Γης. Εις τας αρχάς του παρόντος αιώνος ήτο μόνον εις τό έν πέμπτον αυτών!

— Θαυμαστός ύποχθόνιος ποταμός άνεκαλύφθη είχάτως εις την επαρχίαν της Γαλλίας Δότ. Δύο περιηγηταί άνεκαλύψαν αυτόν εις τόν βυθόν άδύσσου τινός, καλουμένου Βάρθρον του Ποδεράκ. Καταβάς μέ πλοιάριον κατεσκευασμένον από καραδόπανον εις τόν ποταμόν τούτον, ήκολούθησε τό βεΰμά του επί δύο μίλια, δια μέσου σειράς θαυμαστών σπηλαιών τά όποια ήστραπτον μέ σταλακτίτας. Εΰρον δέ επί τά λίμνας καθ' όδόν, είχαν δέ τά καταβάσι 37 μικρούς καταρράκτας. Ο κ. Δότ μέ τόν σύντροφόν του σκοπέι τά εξακολουθήσθ την πορείαν του πρός άνεύρεσιν τών έμβολών του, ύποθέτων δέ ότι ένούται μέ ένα από τά κεφάλαιρα του ποταμού Δορδόνη, όστις κείται έξ μιλία μακράν της έν λόγω άδύσσου.

— Κοράσιον, τι ήκουσε μίαν ήμέραν εις τό Κυριακόν Σχολείον τών διδασκαλον διηγουόμενον την ιστορίαν του λεπρού τόν όποιον ο Χριστός έθεράπευσε, βταν δ' έπέστρεψεν εις την οικίαν και την ήρώθησεν ή μήτηρ της τι ήκουσεν εις τό σχολείον, απεκήρυξ, « Την ιστορίαν του λεπρού: β Άλλά, έπρόθεσσε, παρετήρησα; δει εις όσα ο λεπρός ειπε ήτο έν κέδρν, ένώ εις όσα ειπεν ο Χριστός δέν ήτο κέδρν; και δια τούτου θα δώσω την καρδίαν μου εις αυτόν, αφού δύναται και θέλει τά την καθάρσιχ από την ακαθαρσίαν της άμαρτίας.

ΓΕΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1. Πώς ώνομάζεται ο πρώτος εφευρέτης μουσικών οργάνων;
2. Πόσας και ποιας γυναικας ποιήτριαι αναφέρονται εις την Γραφήν;
3. Ποιος ψευδοπροφήτης έφρονούθη δια μαχαίρας;